

Crescendo

Coraz głośniej

Crescendo oznacza się pełnym słowem, skrótem *cresc.* albo znakiem przypominającym wydłużony nawias ostry - *crescendo* ma trwać i trwać. Wtedy często rozbija się słowo na sylaby i stosuje myślniki:

cre ----- *scen* ----- *do*

Crescendo jest ważnym środkiem wyrazowym. Jego zastosowanie na szeroką skalę w muzyce orkiestrowej datuje się jednak dopiero od połowy XVIII wieku, kiedy to orkiestra w Mannheim zyskała europejską sławę dzięki precyzyjnemu wykonywaniu tego efektu.

Częstym błędem w graniu długiego *crescendo* jest zbyt szybkie zgłaśnianie na początku tak oznaczonego fragmentu. Dobrze jest więc zapamiętać prostą i na pozór tylko paradoksalną regułę: *crescendo* znaczy [piano](#). Chodzi o to, by wytrzymać długo w małej dynamice i dać duże *crescendo* dopiero pod koniec fragmentu – tak jest bardziej efektownie i forma utworu jest klarowniejsza.

Odwrotnością *crescendo* jest [decrescendo](#).